

פ ר ט י כ ל מ ס' 30/ב'

טיסיבת ועדת העבודה, ביום ב' כט' באב תשי"ג
(10.8.1953)

היו"ר ע. גוברין	ח. למדן
ה. ברגר	א. סטופ
ר. בסטוני	ס. קלטר
נ. חת	א. סוטסק
ז. סברטקי	ר. טרי
ק. כהנא	א. תבורי

נוכח:

מזמנים:
מר ויינש
מר בר-ניב

סדר היום: חוק סירות לאומי, תשי"ג - 1953

סעיף 1

ח. למדן: אני מציעה לחוק את הטלים: סעיף 11(ד) לחוק סירות בטחון, תש"ט - 1949.

החלטה: א) הצעת חברת הכנסת למדן נדחתה.
ב) הסתייגות לחברת הכנסת למדן בסעיף 1.

סעיף 4

ס. קלטר: בסעיף זה אני מציע לכתוב: "בת סירות רשמית לבחור לה סיב העבודה ומקומה".

ה' בר-ניב:

אפשר לציין בסעיף נפרד סוג הסירות הלאומי ייקבע כך וכך. בסולי החוק כתוב "תנאי הסרות" ובנוסח הסעיף אין זכר לתנאים, ויש לתקן זאת. "תנאי הסירות" פירוטם, טעות, עניני סכר, סזוטנים וכדומה. אפשר לכתוב: "סיב הסירות הלאומי, תנאיו, טקונו וזמנו ייקבעו על-ידי מפקח בצו". אם תתקבל הצעת חבר הכנסת קלטר, יש להוסיף סעיף חדש על סוג הסירות, בו ייאמר: "סוג הסירות במסגרת הסירות הלאומי ייקבע על-ידי מפקח בצו, בשים לב לבחירתה של בת הסירות". נציח שכולן תבחרנה לעבוד במסך חקלאי פסויים סעבר את אפסדת הקליטה שלו, ונפלו אפשר לסלוח אותן לבית-חולים.

ז. סברטקי:

אני מציעה לכתוב: "בהתאמה לבחירתה".

ס. כהנא:

לא טוב לי הסוג, סיב הסירות. חבר הכנסת קלטר זיחה את הסיב עם סוג הסירות. יש האומרים סעיף זה דן בעיקר בתנאי הסירות. למה הכוונה?

היו"ר ע. גוברין:

התוספת של בג-כח מסרד העבודה, סיב הסירות ותנאיו, מסבירה היטב את תוכן הסעיף הזה. המפקח צריך לקבוע מה סיב הסירות. לסאלת חבר הכנסת קלטר אין סייכות לסעיף הזה.

ס. קלטר:

אולי אפשר לחלק את סעיף 4 לסני חלקים; זאת אוסרת מפקח קובע בצו את סיב הסירות והתנאים, כפי שהוסבר כאן: כמה טעות עבודה צריך לעבוד, מהו הסכר, החופטה וכו'. יכול להיות חלק שני, שבת הסירות רשמית לבחור לה את סוג העבודה ומקומה. בנוסח האוסר: "בשים לב לבחירתה" - לא ניתן לה החופט הטלא. אם המקום תפוס, אני מציע שהיא תוכל לבחור לה מקום אחר.

זינו"ר ע. גוברין:

אני מבין שאין התנגדות לכתוב: "סיב הסירות הלאומי, תנאיו, טקונו וזמנו ייקבעו על-ידי מפקח בצו".

ס. סלטר:

הדבר נמסר למפקח, זאת אומרת שיש אדם מבצע, וכל אדם יש לו חולשות מסלו. אני סם את הדגש על בחירתה של בת הסירות. אפשר להוסיף סייג, שאם הטקום תפוס, היא תבחר סקום אחר. לפי הצעת טר בר-ניב, המפקח בוחר, על כן אני מציע לכתוב: "בת הסירות רשאית לבחור לה את סוג העבודה וטקום".

ה. בר-ניב:

בת הסירות תוכל ללכת לבית-דין גבוה לצדק - אם תקבל הצעת חבר הכנסת קלטר - ולומה שבחרת בטקום מסויים ושלחו אותה לטקום אחר. אילו הציע לוטר שיש לה זכות לבחור בהתחשב באפשרויות - אבל זה נוטה מסורבל מאוד.

א. סטופ:

עלינו לזכור שמלבד הבנות הדתיות יש עוד בנות בצבא, ואותן בכלל אין שואלים שום דבר. אפילו החברים הדתיים אינם יכולים להתעלם בעובדה זו ולתגובות סתהיינה לניסוח יותר מדי חריף. אסרנו ססעיף 4 נסאר כמו שהיה, ואחר-כך הייתי מוסיף, אבל בסידת האפשרות תוכל בת הסירות לבחור את סוג העבודה המתאים לה.

החלטה: סעיף 4 ינוסח: -

"טיב הסירות הלאומי, תנאיו, טקומו וזמנו ייקבעו על-ידי מפקח בצו. סוג הסירות במסגרת הסירות הלאומי ייקבע על-ידי מפקח בצו בסיים לב לבחירתה של בת הסירות".

ה. בר-ניב:

בראי להוסיף סטוג מסויים של צוויים, הכולל הוראות בעניני מסמעת, לא יינתן אלא על-ידי מפקח כללי, על טנת לא להסאיר ביבי מפקח סיוחד ענינים איסיים. בהתאם לכך אני מציע להוסיף אחרי המלים "...על-ידי מפקח בצו", את המלים: "ובלבד שצו הקובע בעניני מסמעת לא יינתן אלא על-ידי מפקח ססינויו כללי".

ס. סלטר:

הטובה, מפקח אינו מתאים, לדעתי. מפקח אינו מבצע, כי מבצע טיטהו אחר.

החלטה:

נוסח סופי כתוקן של סעיף 4, הוא: - "טיב הסירות הלאומי, תנאיו, טקומו וזמנו ייקבעו על-ידי מפקח בצו, ובלבד שצו הקובע בעניני מסמעת לא יינתן אלא על-ידי מפקח ססינויו כללי; סוג הסירות במסגרת הסירות הלאומי ייקבע על-ידי מפקח בצו, בסיים לב לבחירתה של בת-הסירות".

ס. סלטר:

אני רוצה שינוסח בחוק באופן ברור שבת-סירות שמפקח קובע אותה לטקום מסויים - לא יהיה זה מפקח מסוייב אלא מפקח כללי.

היו"ר ע. גוברין:

הצעה זו אינה מסנה טאומה, כי בכל זאת קבלנו נוטח הקובע סיסיטו לב לבקסתה. כאן זה ענין של איסיות ויכולת לסדר את העבודה. לפי דעתי, הכל יהיה תלוי בכה יעטוק האיס. לפעמים המפקח הטסוייב, סחבר הכנסת קלטר חוטס טסנו, יכול להתטצא יותר בבעייה.

סעיף 5

ה. בר-ניב:

סעיף זה נוטח מבלי שים לב לכך שתוקן חוק סירות בטחון, בו לא טדובר על כוסר רפואי אלא על כוסר לטירות בטחון. על כן יש לנסח את הסעיף כך: "לא יתן מפקח צו לפי סעיף 4 אלא אם בת הסירות נמצאה כטרה מבחינה רפואית לטירות לאומי; הוראות חוק לירות בטחון, תס"ט-1949, בדבר קביעת הכוסר לטירות בטחון והבדיקות לקביעתו, יחולו, בסינויים המחייבים לפי הענין".

ס. סלטר:

בנוגע לבדיקה הרפואית אני רוצה להוסיף, שהיא תיעטה על-ידי רופאים אזרחיים ולא צבאיים. אם אטטע שהכוונה היא שהבדיקות תיעטינה על-ידי רופאים אזרחיים או על-ידי רופאות - אני טסכים.

החלטה:

סעיף 5, בנוסח הסתוקן לפי הצעת ה. בר-ניב - נתקבל.

סעיף 6

החלטה: סעיף 6 - נתקבל

סעיף 7

פ. סלטר:

אני מציע להוסיף: "יובטח שאם השרות לא יהיה
בנקודה חקלאית, תלון הבת בבית".

היו"ר ע. גוברין: זה לא יכול להיכתב בחוק. מקום הדבר - בתקנות.

פ. סלטר:

אני מסכים שהדבר ייכלל בתקנות. הנקודה הזו
הודגשה והדבר צריך למצוא את ביטוייו. אני רק
מבקש שיירשם בפרטיכל סיוסב-ראט הועדה מודיע סדבר זה יפורסם בתקנות.

היו"ר ע. גוברין:

אני מיעץ לך לסאול את שרת העבודה. יוסב-ראט
הועדה אינו יכול להבטיח סום דבר בשם המטלה.

ה' בר-ניב:

שרת העבודה הודיעה שבתקנות יובטח שהלינה תהיה
במקום מגוריה, אם ההכסרה אינה במעברה או
בנקודה חקלאית. הכוונה היא שבמדה שהיא עובדת
בעיר או בסביבת העיר, תובטח לה אפשרות ללון בבית.

החלטה: סעיף 7 - נתקבל

סעיפים 8, 9

החלטה: סעיפים 8, 9 - נתקבלו.

סעיף 10

היו"ר ע. גוברין: סעיף זה ינוסח כעת כך: "השר ימנה ועדות לסירות
לאומי כלליות או מיוחדות, שיהיו רשאיות לסחר
מחובת שחרור לאומי או לדחות את הסירות מטעמי מספחה, חינוך, מסק או
אורח-חיים מטפחתי מיוחד. הגשת בקשה לוועדה לא תדחה את חובת הסירות
אלא אם הועדה תצווה כך".

ה' בר-ניב:

היו סעוררו ספק אם נוסח סעיף 10 כפי שהיה, נותן
את הסמכות לסחר.

פ. כהנא:

בקרר לסיפא של סעיף זה. הרי הדבר איננו תלוי
בבת-הסירות. אם היא תגיש בקשה והבקשה לא תידון,
ואם יהיה זמן סיגיסו בקסות רבות והועדה לא
תספיק לדון בהן, על-ידי זה תצטרכנה בנות לצאת לסירות, סלפי דעת
הועדה יתברר אחר-כך סבעצם יש להן הזכות לדרוש שחרור. אינני מבין למה
סעיף זה מנוסח כך.

היו"ר ע. גוברין:

הנוסח שאני הצעתי מכורון לכך שתימנע מחבת.
סנית, אנחנו מעוניינים לזרז את הועדה. איננו
יכולים להכניס ערבוניה לגמרי מוחלטת. באמנים עלי מגיסי הנקשות,
אבל מבחינת חוק אפשר לסמוך רק על חברי הועדה, ואם השר ממנה ועדה
לשם כך באופן מיוחד, אני תולה את הדבר בוועדה שהמטלה תמנה.

ג. טברסקי:

נתאר לנו סאחרי ספורסם החוק בת הגיעה לסרות
ותטען שהגיסה בקשה ובזה היא מסתפקת. אבל אם ועדה
חייבת לסחרר אותה או לגייסה, יש להאמין שהועדה תרצה לסיים את
עבודתה ולתת את תשובתה.

היו"ר ע. גוברנין: לו עדה לא יכול להיות בטום פנים ענין לערב; כי על-ידי כך היא מקלקלת את הסרות. אין הגיון לסחוב את הדבר, כי ברגע שתעסה כן - הסר ימנה ועדה אחרת, כי סדר כזה הורס את כל שיטת העבודה שהם הכינו לעצמם.

ה' ויינס: אם תימחק הפיסקה האחרונה, כפי שמציע חבר הכנסת כהנא, יתקבל שאם איטה לא מביטה בקסה - באים ולוקחים אותה. פיסקה זו באה לומר שלמרות שאין עדיין שחרורו, נותנים לו עדה אפסרות לתת צו-ביניים.

ג. חת: בסעיף 11 כתוב, הסר רטאי. פירוש הדבר שהועדה יכולה להמליץ ולא לשחרר, ויש פה כאילו שתי אינסטנציות סיכולות לשחרר. אני מבין שועדה רטאית להמליץ על שחרור.

ה' בר-ניב: יש פה שתי אינסטנציות.

החלטה: סעיף 10 - נתקבל.

סעיף 11

היו"ר ע. גוברנין: מוסיפים פה את המלים, כולן או מקצתם.

מ. קלמר: אני מציע לכתוב: "סר רטאי לשחרר מחובת סירות לאומי מאחד הטעמים... וכו'".

החלטה: סעיף 11, בתיקון הנוסח שהוצע על-ידי חבר הכנסת קלמר - נתקבל.

סעיפים 12, 13

החלטה: סעיפים 12, 13 - נתקבלו.